

Jij en de Bijbel



Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Mozes en Aäron krijgen straf

In plaats van het beloofde land in te gaan, moesten de Israëlieten weer terug de woestijn in. Niemand die ouder was dan 20 jaar zou in het beloofde komen. Niemand? Toch wel, Jozua en Kaleb hadden als enigen op God vertrouwd, daarom mochten zij wel het beloofde land ingaan. Het volk had spijt en wilde niet weer de woestijn in. "We zullen wel optrekken en het land innemen" zeiden velen tegen elkaar. En toen Mozes het verbood, trokken ze eigenwijs en brutaal de heuvel op, waar de Amelekieten woonden, om die te veroveren. Maar de Here ging niet met hen mee. Daarom werden ze door de vijanden overwonnen. Verdrietig gingen ze de woestijn weer in. Veertig jaar zwierven ze door de woestijn. Maar God had zijn ongehoorzame volk nog steeds lief. Hij liet hen niet in de steek, en bleef voor hen zorgen. Nehemia vertelt later: "Veertig jaar lang hebt u hen onderhouden, in de woestijn ontbrak het hun aan niets, hun kleding raakte niet versleten en hun voeten werden niet dik". Dat was heel bijzonder! Onze kleren gaan niet zo lang mee. Hoe zouden onze voeten er uitzien na een lange woestijnreis?

Voordat het volk het beloofde land in mocht, stelde God hen nog één keer op de proef. Het water was op, en weer mopperden ze, net zoals hun ouders hadden gedaan. In plaats van de Here om hulp te vragen, mopperden ze op Mozes. Ze zeiden zelfs dat ze liever ook gestorven waren. Mozes en Aäron waren verdrietig en gingen naar de tabernakel. Toen verscheen de Here en zei tegen Mozes: "Neem de staf en roep met je broer Aäron de Israëlieten bijeen. In hun bijzijn moeten jullie de rots daar bevelen water te geven. Jullie zullen water voor hen uit de rots laten komen, en mensen en vee te drinken geven". Mozes en Aäron deden wat de Here had gezegd, maar ze waren boos op het volk, en vergaten even de Here: "Luister opstandig volk, zei Mozes, zullen wij uit deze rots water laten stromen". Toen sloeg hij boos twee maal op de rots. Dat had hij niet mogen doen. Nu had hij het volk niet gezegd dat Here voor water zorgde. Toch liet de Here water uit de rots stromen. Maar omdat Mozes en Aäron niet hadden gedaan wat Hij had gezegd, mochten ook zij het beloofde land niet binnen gaan. Dat was een vreselijke straf. Mopperde het volk nu niet meer? Dat lees je de volgende keer.

N.D.

Met z'n allen hadden naar het nieuws op TV gekeken. Na alle nare verhalen over aardbevingen en burgeroorlogen kwam er een heel ander bericht. Het scheen dat het aantal honingbijen in de wereld sterk achteruit ging. De oorzaak was niet helemaal duidelijk, maar het gevolg voor ons mensen zou rampzalig kunnen zijn. Anne vroeg waarom, en Sam had een antwoord: "Als de bijen uitsterven, dan is er niets om de bloemen te bestuiven en komt er geen voedsel meer". "Grotendeels waar, jongen", kwam papa aan het woord. "Er zijn nog wel andere insecten die planten bestuiven, hoewel dat er maar weinig zijn vergeleken met bijen".

De volgende avond was er een film over bijen in het verafgelegen land Nepal. De bijen daar zijn reuzen - tweemaal zo groot als hier in West-Europa. Zij vestigen hun kolonies op de randen van steile kliffen. De aantallen zijn enorm: bij één honingraad kunnen wel 100.000 bijen aanwezig zijn, en op een klif zo'n



twee miljoen! Sam en Anne keken hun ogen uit, toen zij zagen hoe de plaatselijke bevolking daar te werk ging om een deel van de honing te krijgen. Eerst lieten de mannen een ladder van touw zakken tot vlakbij zo'n grote honingraad. Dan daalde één van hen met een mand in de ene hand, en een stok met daaraan een scherp

mes bevestigd in de andere hand. Tot groot ongenoegen van de bijen sneed hij een deel van de raad af, dat naar beneden viel en door andere mensen werd opgeraapt. De hele operatie vroeg veel moed en precisie, en ondanks beschermende kleding een aantal steken! De dorpsbewoners vonden het toch de moeite waard, want zo'n raad kon wel 50 kilo wegen!

"Gaan die bijen ook in aantal achteruit?" vroeg Sam bezorgd. "Kennelijk niet", zei papa. "Je hebt gezien hoe de mensen in Nepal maar een deel van de honing voor zichzelf halen. Van het overige deel leven de bijen, en voeden zij ook hun larven". "Mag ik geen honing meer op mijn brood dan?" vroeg Anne. "Jawel, schat, maar misschien niet zo dik gesmeerd! Zoals in de Bijbel staat: 'Als je honing hebt gevonden, eet dan niet meer dan goed voor je is'" (Spreuken 24:16) zei mama.

C.T.

Wist je dat?

Druiven en wijn (1)

's Zomers zie je vaak vrolijke mensen op terrasjes. Ze genieten van een lekker drankje: de volwassenen een glaasje wijn, de kinderen een sapje - misschien wel druivensap. Je hebt vast wel eens iemand wijn zien (en horen) proeven in een restaurant. Een heel serieuze zaak! Terwijl hij (meestal is het een man) de wijn ronddraait in het glas, staat de ober geduldig (?) te wachten. Gesnuif, geslurp, gesmak, en dan een ernstig knikje. Wat betekent dat de wijn is goedgekeurd. Opgelucht schenkt de ober de glazen in. Tegen die tijd hebben de kinderen hun glas al lang leeg. En druivensap is toch bijna hetzelfde! Er zit alleen geen alcohol in.

Wijn bestaat al heel lang. Rond 4000 jaar v. Chr. begonnen mensen al druiven te verbouwen. Ze ontdekten dat vers geplukte druiven heerlijk sappig waren, maar als ze een poosje lagen een lekkere aparte smaak kregen. Van dit sterk smakende druivensap werden ze zelfs vrolijk, of raakten ze in een roes (dronken). Zonder het te weten dronken ze alcohol. Ze merkten ook dat deze sappen of wijnen lang goed bleven. Ze hadden geen koelkasten, en het fruit dat ze in het najaar oogstten was te veel om in één keer op te eten. Druiven werden in een grote bak gedaan en uitgeperst door er met blote voeten stevig over heen te lopen. Het sap werd er zo uitgestampt. Daarna deden ze dat in

nieuwe leren zakken, of amforen (kruiken van aardewerk om graan of vloeistoffen in te bewaren). Amforen waren te poreus om wijn in te bewaren; daarom werd er hars aan de wijn toegevoegd. Het sap ging gisten en werd wijn. Door het gisten zette het sap uit, en daarom mochten amforen en zakken niet helemaal vol gegoten worden. In Marcus 2 lezen we: "Niemand giet jonge wijn in oude leren zakken, want dan scheuren ze open en gaat de wijn verloren, net als de zakken zelf. Jonge wijn hoort in nieuwe zakken."



Archeologen groeven in Armenië (vlakbij Turkije) een wel 6000 jaar oude wijnmakerij op. Daarin stond een bak met resten van geperste en gedroogde druiven. Na onderzoek van de pitten bleek het om een druivensoort te gaan die we zelfs nu nog eten. Bij de bak lagen amforen met restjes ingedroogde wijn. De volgende keer gaan we kijken wat de Bijbel te vertellen heeft over deze bijzondere vrucht, de druif.

N.D.

Internet



Op <http://www.schooltv.nl> staan drie leuke en leerzame filmpjes over honing en bijen:

[/beeldbank/clip/20060411_honing01](http://www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20060411_honing01)

[/beeldbank/clip/20050224_bij01](http://www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20050224_bij01)

[/beeldbank/clip/20070809_wildebijen01](http://www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20070809_wildebijen01)

Op dit filmpje kun je zien hoe men druiven verwerkt:

http://www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20021104_rozijnen01

Woordzoeker Wonderen van de natuur

| | | | | | | | | | |
|---|----|---|---|---|---|---|---|---|----|
| S | T | U | I | F | M | E | E | L | W |
| W | E | R | K | S | T | E | R | A | B |
| E | E | I | T | J | E | S | A | R | IJ |
| N | H | P | D | R | G | I | T | V | E |
| E | E | O | A | A | M | E | C | E | N |
| M | N | A | N | K | R | E | E | N | W |
| E | T | N | E | I | H | R | N | L | A |
| O | O | R | M | M | N | E | E | L | S |
| L | K | O | N | I | N | G | I | N | S |
| B | IJ | E | N | K | O | R | V | E | N |

Zoek de woorden hieronder op en streep ze in de woordzoeker door. Met de letters die over blijven kun je 2 insecten maken die veel op de bij lijken. Succes!

angel
bijenkorven
bijenwas

bloemen
darren
eitje

geel
honing
imker

koningin
larven
nectar

raat
stuifmeel
werkster